Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate maĭ primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulu inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colonă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ maĭ dese după tarifa şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anu 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovu:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 67. Braşovŭ, Vinerĭ, 25 Martie (6 Aprilie) 1888.

Din causa sfintei sĕrbătorĭ „Buna Vestire", diarulu nu va apăre până Sâmbătă sera.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu I Aprilie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii foieĭ nóstre.

Preţulŭ abonamentuluĭ:

Pentru Austro-Ungaria:
pe treĭ lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unu anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
pe şése lunĭ 20 francĭ.
pe unu anu 40 francĭ.

Abonarea se póte face maĭ uşorŭ şi maĭ repede prin **mandate postale**.

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazeteĭ Transilvanieĭ".

Procesulŭ de pressă alŭ „Gazeteĭ".

II.

Braşovŭ, 24 Martie st. v. 1888.

Limbagiulŭ de care s'au folositŭ diarele tiszaiste în discutarea procesuluĭ nostru de pressă nu numaĭ că a datŭ pe faţă, cum amŭ disŭ, intenţiunile duşmane ale guvernuluĭ, ci a descoperitŭ şi tótă ticăloşia stărilorŭ publice dela noĭ.

A fostŭ vorba înaintea juriuluĭ din Clusiu de libertatea de pressă. Apĕrătorulŭ nostru a doveditŭ cu argumente nerĕsturnabile, că prin asemenĭ urmărirĭ de articulĭ politicĭ inofensivĭ se face ilusoriă libertatea de pressă, cu care se fălescŭ înaintea lumeĭ civilisate ceĭ dela putere.

Şi ce rĕspunde organulŭ de căpetenia alŭ d-luĭ Tisza?

„Decă-i aşa," — dice elŭ fără de nicĭ o sfială — „atuncĭ e pĕcatŭ sĕ maĭ stricămŭ orzulŭ pe gâsce şi maĭ curendŭ orĭ maĭ tardiu naţiunea maghiară va trebuĭ sĕ se învoiască cu o restrîngere a libertăţiĭ de pressă."

Nu cuprinde óre tocmaĭ acéstă dorinţă a foieĭ tiszaiste mărturisirea indirectă, cumcă noĭ n'amŭ trecutŭ peste marginile libertăţiĭ de pressă şi cumcă spre a face sĕ amuţéscă cu totulŭ foile naţionalităţilorŭ nemaghiare va fi trebuinţă de restricţiunea libertăţiĭ de pressă?

Fariseismulŭ, cu care diarulŭ tiszaistŭ declară imediatŭ, după ce şi-a descoperitŭ oftulŭ inimeĭ, că elŭ ar fi celŭ din urmă, care s'ar lăsa sĕ fiă dusŭ de curentulŭ duşmănosŭ presseĭ, se dă de golŭ când maĭ tardiu face împutărĭ juriuluĭ din Clusiu, că n'a procedatŭ cu destulă stricteţă, când a achitatŭ pe unulŭ dintre „rĕităcetorĭ."

Maĭ multŭ încă. Organulŭ d-luĭ Tisza vrêndŭ a dovedi, că nu se póte asemĕna starea naţionalităţilorŭ din Austria cu a celorŭ din Ungaria — ca şi când aicĭ n'arŭ esista totŭ atâtea popóre diferite şi ca şi cum n'arŭ fi şi acestea din carne şi sânge — scapă unŭ cuvêntŭ, care rĕstórnă orĭ-ce principiu de dreptate şi de libertate.

„Pentru că noĭ (adecă Maghiarii dela putere) nu înfiinţămŭ aicĭ teritorii de limbă — dice fóia tiszaistă — eĭ (adecă pressa naţionalităţilorŭ) n'au dreptŭ şi *îndeosebĭ n'au dreptŭ istoricŭ* de-a agita cu aceea, că sunt iloţĭ asupriţĭ de Maghiarĭ şi că îi ameninţămŭ cu peire."

Cu alte cuvinte adĭ, sub „liberalulŭ şi constituţionalulŭ" regimŭ unguréscŭ, naţionalităţilorŭ nemaghiare nicĭ nu maĭ le e permisŭ a se plânge asupra nedreptăţirilorŭ, pentru că n'au dreptŭ istoricŭ! Unde rĕmâne atuncĭ constituţionalismulŭ şi liberalismulŭ multŭ lăudatŭ unguréscŭ?

Unŭ oficiosŭ maĭ mititelŭ din Clusiu, înfuriatŭ de cutezarea acusaţilorŭ, carĭ au cerutŭ ca tribunalulŭ sĕ le înţelégă apĕrarea lorŭ românéscă, ni-o spune şi maĭ verde, că în acestŭ statŭ numaĭ de graţiă póte fi vorba faţă cu noĭ, nu de dreptate şi egală îndreptăţire, şi esclamă: „Nu sciţĭ, că naţiunea maghiară a cuceritŭ cu arma acéstă ţéră şi că are prin urmare dreptulŭ de a poruncĭ aicĭ, cum îĭ place?".

Cumcă afirmarea din urmă a foieĭ subvenţionate este celŭ maĭ sfruntatŭ neadevĕrŭ, nu maĭ e lipsă sĕ dovedimŭ noĭ, acésta au dovedit'o cercetările nepreocupate istorice, o dovedescŭ însă şi aşedămintele Ungarieĭ până la 1848.

Nicĭ despre aceea, decă avemŭ séu nu aicĭ dreptŭ istoricŭ, nu e nevoiă sĕ perdemŭ multe cuvinte, după ce cu tóte mistificările unorŭ „istoricĭ" de talia luĭ Hunfalvy, nu s'a putută rĕsturna adevĕrulŭ, că în deosebĭ noĭ Românii suntemŭ descendenţiĭ celorŭ maĭ vechĭ stăpânitorĭ aĭ Ardealuluĭ. Dér întrebămŭ, după ce înainte cu o sută de anĭ s'a proclamatŭ libertatea omuluĭ şi după ce chiar adversarii noştri se fălescŭ că la 1848 au proclamatŭ principiulŭ modernŭ alŭ libertăţiĭ, egalităţiĭ şi frăţietăţiĭ, maĭ póte fi vorba de vr'unŭ dreptŭ istoricŭ, care sĕ justifice, adĭ în veaculŭ civilasaţiuneĭ, aservirea naţionalităţilorŭ nemaghiare?

Scriitorulŭ acestorŭ şire avŭ ocasiune a convorbi astă tómnă în Viena c'unŭ bărbatŭ de statŭ de frunte din Austria, care, fiindŭ vorba de raporturile dintre Românĭ şi Ungurĭ, dise între altele: „E regretabilŭ, că pe lângă causa d-vostră nu pledéză şi unŭ dreptŭ istoricŭ maĭ recentŭ." Rĕspunsulŭ ce l'a primitŭ a fostŭ; „Póte fi, dér cu atâtŭ maĭ multŭ pledéză pentru causa nóstră nedreptatea istorică."

Acéstă nedreptate seculară s'a îmbrăcatŭ adĭ în haina constituţionalismuluĭ şi se deosebesce de cea de odinióră numaĭ prin cinismulŭ şi rafinăria cu care se esecută ameninţându-ne chiar esistenţa individuală.

Orĭ dóră nu constitue celŭ maĭ brutalŭ atentatŭ asupra esistenţiĭ şi libertăţiĭ individuale, când se pretinde — cum face unŭ altŭ oficiosŭ din Clusiu — ca Românii sĕ înveţe maĭ ântâiu limba statuluĭ, déca voescŭ sĕ li se facă dreptate şi sĕ fiă părtaşĭ la folósele statuluĭ?

Adversarii noştri ar face bine decă nu arŭ maĭ umbla cu doĭ banĭ în treĭ pungĭ, ci arŭ declara pe faţă, că ceea ce voiescŭ şi urmărescŭ eĭ este curatulŭ şi nefalsificatulŭ *despotismŭ de rassă*, care nu maĭ tolereză nicĭ dreptate, nicĭ libertate individuală, cu atâtŭ maĭ puţinŭ libertate politică şi naţională!

Bucurescĭ, 22 Martie st. v.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.")

Întêmplările din Bucurescĭ şi pressa austro-ungară. — Deschiderea Academieĭ Române.

Primindŭ erĭ diarele din Pesta şi Viena, noĭ ceĭ de aicĭ ne-am spăriatŭ de grozăveniile, ce le povestescŭ publiculuĭ lorŭ, despre cele întêmplate la noĭ.

Despre armele aflate în pivniţa caseĭ d-luĭ Fleva şi despre proclamaţiile din redacţia „Epoceĭ", aicĭ nimenĭ nu scie cevaşĭ, şi noutăţile acestea în faptă nu esistă, decâtŭ în creerii corespondenţilorŭ acelorŭ diare, carĭ ne dovedescŭ că suntŭ nisce ómenĭ puţin informaţĭ despre cele ce se petrecŭ în ţéră şi maĭ puţinŭ serioşĭ.

Ne place a nu le pune la îndoială onestitatea datorită ómenilorŭ de publicitate! Dér nu ne putemŭ îndestulŭ mira, cum de raportorii celorŭ maĭ de frunte diare ale uneĭ monarchiĭ luminate potŭ fi atâtŭ de uşureĭ, şi cum diare de talia foilorŭ „Neue freie Presse" şi „Pester Lloyd" potŭ fi atâtŭ de rĕu informate, chiar din capitala regatuluĭ românŭ, care în rĕsăritulŭ Europeĭ este de o valóre hotărîtă.

Şi copiĭ sciu la noĭ, că ultimele evenimente nu au avutŭ o intenţiă ostilă iubiteĭ nóstre dinastiĭ, şi maĭ puţinŭ ostilă statuluĭ românŭ.

Asemenea sciu şi copiĭ la noĭ, că manifestaţiile cetăţenilorŭ capitaliĭ nu au svorîtŭ din intrigĭ streine, nicĭ nu s'au născutŭ cu ajutorulŭ faimóselorŭ ruble rusescĭ, ci s'au născutŭ din indignarea ómenilorŭ de bine, a fostŭ o revoltă a moraluluĭ publicŭ în contra ómenilorŭ corupţĭ, carĭ înconjurau şi duceau pe d-nulŭ I. C. Brătianu.

Aceştĭ parasiţĭ periculoşĭ în ultimiĭ anĭ se purtau în ţéră, ca şi când ţéra acésta ar fi de jafŭ, ca şi când ar apune ca mâne şi astfelŭ fiăcare se grăbia sĕ jăfuiască cât maĭ multŭ, ca sĕ aibă „banĭ albĭ pentru dile negre."

Nu credemŭ că d-lŭ I. C. Brătianu şi elementele oneste din cabinetulŭ sĕu sĕ fi avutŭ vr'o scire despre gradulŭ corupţiuniĭ, în care trăiau ómenĭ de aĭ guvernuluĭ sĕu şi acéstă nesciinţă a fost cea maĭ mare greşélă a luĭ.

Amăgitŭ dilnicŭ prin adrese de aderinţă, ticluite de organele sale de administraţiă, amăgitŭ de banchete şi alte manifestaţiĭ inscenate, la participarea cărora ceĭ maĭ mulţĭ nu sciau ce facŭ, bĕtrânulŭ omŭ de statŭ se legăna în ilusiĭ că ţéra e mulţumită cu cele ce face guvernulŭ sĕu.

Căderea iluĭ va redeştepta, şi pe viitorŭ va pute deosebi pe amicĭ de mişeĭ.

Er până atuncĭ naţiunea română a câştigatŭ o victoriă din cele maĭ frumóse, scuturându-se de mişeĭ, şi dovedindŭ lumiĭ, că sentimentulŭ moraluluĭ este puternicŭ desvoltatŭ în sînulŭ eĭ.

Unŭ poporŭ moralŭ este puternicŭ, este june, are viaţă şi viitorŭ, ér unŭ poporŭ demoralisatŭ este îmbătrânitŭ, decădutŭ şi aprópe de peire.

Ceĭ dela „Pester Lloyd" arŭ pute cugeta asupra acesteĭ tese, apoĭ sĕ întrebe pe alţiĭ „unde începe Asia!"

Noĭ i-amŭ rĕspunsŭ, nouĕ alţiĭ ne suntŭ datorĭ cu rĕspunsulŭ, alţiĭ la carĭ faptele de imoralitate publică suntŭ dilnice rubricĭ prin diarele lorŭ, aprópe de 12 anĭ de dile trecuţĭ.

„Dracu rîde de porumbea şi-ĭ maĭ negru decâtŭ ea!"

* *
*

Şedinţele anuale ale Academieĭ s'au deschisŭ adĭ de M. Lorŭ Regele şi Regina. Pe faţa Maiestăţilorŭ Lorŭ se vedé bucuria şi acésta a fostŭ maĭ bine esprimată în cuvêntarea de deschidere, rostită cu multă vervă şi cu entusiasmŭ de cătră M. S. Regele. Cuvêntarea a fostŭ o regéscă salutare a Academicianilorŭ, mulţumindu-le pentru munca doveditä în decursulŭ vieţiĭ tinereĭ Academiĭ, care muncă are deja resultate fórte strălucite. Finitulŭ vorbiriĭ a fostŭ rostitŭ cu unŭ entusiasmŭ care a răpitŭ întreguluĭ publicŭ unŭ aplausŭ unanimŭ. Cuvintele Regeluĭ suntŭ pré clasice ca sĕ nu fiă cunoscute de toţĭ. Ele suntŭ următórele:

„Continuaţĭ D-lorŭ pe calea apucată şi dovediţĭ Europeĭ, că Academia română este unŭ focarŭ alŭ sciinţiĭ, care are chemarea a încăldĭ totŭ rĕsăritulŭ!"

Efectulŭ acesteĭ frase a fostŭ răpitorŭ, şi în o clipită aĭ vĕdutŭ înveselindu-se de bucuriă tóte feţele fără deosebire de tînerŭ orĭ bĕtrânŭ.

La acéstă escelentă discursŭ a rĕspunsŭ ilustrulŭ preşedinte d. M. Kogălniceanu — care spre bucuria tuturorŭ Românilorŭ s'a reînsănătoşatŭ pe deplinŭ — cu elocvenţa şi forma alésă a unuĭ vechiu şi distinsŭ parlamentarŭ. După aceea a urmatŭ cetirea raportuluĭ anualŭ şi s'a continuatŭ şedinţa.

* *
*

Crisa ministerială este aprópe pe isprăvite, isbutindŭ d-lŭ Th. Rosetti, a forma ministerulŭ. Numele d-nuluĭ Th. Rosetti este o deplină garanţă pentru ţéră, că ordinea şi legalitatea va domni pretutindenea. D-sa este unulŭ din ceĭ maĭ serioşĭ bărbaţĭ aĭ Românieĭ şi înzestratŭ cu o modestiă mare şi cu-o judecată de adevĕratŭ omŭ de statŭ. Ţéra este în dreptŭ a aştepta multŭ dela bărbaţiĭ distinşĭ, carĭ compunŭ noulŭ guvernŭ.

X.

Bucurescĭ, 22 Martie v.

(Dela unŭ altŭ corespondentŭ.)

Deschiderea Academieĭ române. — Crisa ministerială.

Astădĭ la ora 1 d. a. s'a deschisŭ sesiunea generală a Academieĭ Române sub presidiulŭ M. S. Regeluĭ. Şedinţa de deschidere a fostŭ onorată de presenţa Maiestăţilorŭ Lorŭ Regele şi Regina.

D-lŭ Kogălniceanu e însănĕtoşatŭ pe deplinŭ a asistatŭ la acéstă şedinţă.

Timpulŭ fiindŭ frumosŭ, unŭ mare numĕrŭ de cetăţenĭ aştepta sosirea precum şi la fine plecarea părecheĭ regale.

Amĕsuratŭ programuluĭ îndată după deschidere d-lŭ secretarŭ generalŭ a datŭ cetire raportuluĭ anualŭ asupra lucrărilorŭ din anulŭ trecutŭ. Cu o deosebită atenţiune au fostŭ ascultate pasagele dela începutŭ, în care se anunţă perderile ce a îndurată Academia prin mórtea luĭ Cipariu, membru ordinarŭ, şi a luĭ Iacob Mureşianu, membru onorarŭ.

Dintre Românii de peste munţĭ

membri ai Academiei, erau de faţă d-nii Bariţŭ, Babeşiu şi Porcius.

Intre însărcinările ce a datŭ Academia aflămŭ pe cea dată d-lui Bariţŭ împlinită. D-lŭ Odobescu e speranţă că îşĭ va da semă încă în acéstă sesiune despre însărcinarea ce a primit'o. D-lui Bianu i-s'a datŭ la propunerea preşedintelui Academiei o nouă însărcinare pentru bibliotecile din Rusia. D-lŭ Densuşianu e în Italia.

După terminarea şedinţei MM. LL. au binevoitŭ a se întreţine cu mai mulţĭ dintre membrii Academiei. Alăturĭ de d-lŭ Kogălniceanu am vĕdutŭ în decursulŭ agrăirii din partea M. S. Regelui pe d-lŭ T. Maiorescu. In sfĕrşitŭ Maiestatea Sa trecĕndŭ dela d-lŭ Kogălniceanu pe ceilalţĭ 'i-a luatŭ la rĕndŭ. Era lămuritŭ, că unii căutau ocasiunea sĕ fiă agrăiţĭ de Regele.

* * *

Noulŭ cabinetŭ se spune că va fi constituitŭ dintre „junimiştĭ.“ Dificultatea cea mai mare e că junimiştii n'au în cameră decâtŭ unŭ singurŭ deputatŭ ér portfoliurile nu le potŭ ocupa tóte. Liberalii disidenţi suntŭ indignaţĭ de acéstă combinaţiune, ér conservatorii începŭ a fi părăsiţĭ de tovarăşii lorŭ de luptă. Mulţĭ începŭ a regreta retragerea distinsului bărbatŭ de statŭ Ioanŭ Brătianu.

Se vorbesce că chiar disolvĕndu-se camera, partidulŭ Brătianu-Sturdza va întruni o maioritate sdrobitóre. *C.*

Retragerea d-lui I. C. Brătianu.

(Revista diareloru Române)

„*Voința Națională*“ organulŭ d-lui I. C. Brătianu scrie, în numĕrulŭ sĕu de Mercurĭ, între altele:

Diarele duşmane partidului liberalŭ consideră retragerea d-lui I. C. Brătianu ca o cădere iremediabilă; unele mergŭ mai departe: ele anunţă că primulŭ ministru ar fi fostŭ gonitŭ de ţéră şi de Rege!

Când patimele se vorŭ calma, când spiritele vorŭ începe a se reculege, se va vede golulu adâncŭ pe care l'a lăsatŭ d. I. C. Brătianu prin retragerea sa. Cei mai orbiţĭ se vorŭ convinge, că mănţinerea sa la putere era o necesitate absolută, în situaţia actuală a partidelorŭ la noi în ţéră şi că d. I. C. Brătianu numai în interesulŭ ţĕrei primise sarcina ingrată de a relua frĕnele guvernului. Nu setea de putere, nu ambiţia deşértă, nu vanitatea órbă, cum pretindea oposiţia, făcuse pe primulŭ ministru sĕ revină asupra primei sale otărîrĭ. In condiţiile actuale de luptă, în starea la care au ajunsŭ luptele politice la noi, era unŭ adevĕratŭ sacrificiu pentru d. Brătianu de a se întórce în capulŭ afacerilorŭ....

D. I. C. Brătianu nu putea sĕ sufere sĕ mai fie într'una causa atâtorŭ desbinărĭ personale, atâtorŭ patimĭ deslănţuite personalŭ în contra d-sale. D-sa a făcutŭ decĭ din nou sacrificiulŭ persónei sale. D. Brătianu se retrage însĕ avĕndŭ deplina încredere a ţĕrii, urmatŭ de simpatiile generale ale naţiunei. Astfelŭ fiindŭ, partidulŭ liberalŭ, care e ţéra întrégă, nu renunţă la luptă; din contră cuvĕntulŭ sĕu de ordine nu póte fi altululŭ de câtŭ acela care a rĕsunatŭ în totd'auna cu sgomotŭ în tóte unghiurile ţĕrei: La luptă în contra rĕsvrătitorilorŭ, la luptă în contra turburătorilorŭ de stradă, la luptă în contra reacţiunei!

„*Telegrafulŭ*“, unŭ altŭ organŭ alŭ d-lui I. Brătianu, vorbindŭ despre alegerea noului ministerŭ scrie sub titlulŭ „Lovitura de statŭ“:

„Capulŭ statului n'a voitŭ sĕ ţină sémă de situaţiă şi s'a condusŭ în alegerea ministeriului numai de consideraţii personale.

Unŭ funcţionarŭ, care de câţiva anĭ nu mai ia parte activă la politică, e numitŭ şefŭ alŭ guvernului. Acesta e d-lŭ Teodorŭ Roseti.

D. Carpŭ, care a declaratŭ formalŭ în Cameră, că nu mai are grupŭ şi că prin urmare nu represintă pe nimenĭ — cuvĕntŭ pentru care nu se socotea în dreptŭ sĕ facă parte dintr'o simplă comisiă parlamentară — e ministru.

D. Maiorescu, care nu represintă nicĭ unŭ colegiu şi nu s'a înfăţişatŭ măcarŭ la alegerĭ, e chematŭ în capulŭ trebilorŭ.

Etă ómenii pe carĭ regele i-a chematŭ la cârmă: ómenĭ fără legăturĭ în ţéră, ómenĭ fără valore politică.

Noi, şi împreună cu noi ţéra întrégă, nu putemŭ primi acéstă soluţiune. Ne trebue unŭ guvernŭ politicŭ, ér nu unŭ guvernŭ personalŭ alŭ regelui. Datorĭ suntemu sĕ spunemŭ şefului statului, că chemarea unui guvernŭ junimistŭ e unŭ actŭ autoritarŭ, *o lovitură de statŭ.*

Şi precum amŭ combătutŭ lovitura de stradă ce s'a încercatŭ dilele trecute, totŭ aşa vomŭ combate lovitura ce vine de susŭ şi vomŭ lupta din rĕsputerĭ ca Constituţiunea sĕ fiă respectată. Ţéra întrégă ne va secunda şi guvernulŭ personalŭ ce intră adĭ în scenă, silitŭ va fi sĕ se retragă“.

„*România liberă*“, organulŭ d-nilorŭ Carp, Maiorescu, carĭ facŭ parte din noulŭ cabinetŭ, dice cu privire la noua situaţiă după retragerea d-lui Brătianu:

„Nu scimŭ care va fi atitudinea definitivă a celorŭ ce au pierdutŭ beneficiile puterii. Credemŭ însĕ că, decă atitudinea lorŭ ar lua o direcţiune vinovată, ea nu va găsi rĕsunetŭ în ţéră. Aceia însĕ, carĭ au condemnatŭ colectivitatea şi carĭ au luptatŭ în potriva sistemului ei de guvernare, au contratatŭ o mare datoriă cătră ţéră şi cătră Suveranŭ, aceea de a colabora din rĕsputerĭ cu desinteresare personală şi cu devotamentŭ pentru obşte, pentru a face cu neputinţă întórcerea sistemei condemnate.

Este deră de întâia trebuinţă de a conlucra la domnia legii şi la păstrarea reputaţiunii Statului românŭ, pentru ca sĕ se pótă începe întrecerea nobilă de a servi ţéra, prin mărturisirea sinceră a ideilorŭ carĭ ne unescŭ sĕu ne deosibescŭ şi prin urmărirea cu fidelitate, în gospodăria statului, a acestorŭ idei.

Atuncĭ se va accentua viéţa modernă, normală şi sănĕtósă a regatului românŭ, mergĕndŭ cătră idealulŭ obstescu alŭ întăririi şi desvoltării puterilorŭ României.

Din aceste simţĕminte fiindŭ însufleţiţĭ, noi nu aspirămŭ decâtŭ la a ne întâlni la lucru cu toţĭ ómenii de bine şi avemŭ credinţă, că din acéstă conlucrare va isvorî încrederea reciprocă şi urmărirea împreună a aceluiaşĭ scopŭ.

„*Epoca*“, organulŭ grupului tinerilor conservatorĭ, anunţândŭ formarea noului cabinetŭ dice:

Cum se scie, d. Th. Rosetti, deşi fĕndŭ parte din grupulŭ junimistŭ, este în forte bune relaţiunĭ cu celelalte grupurĭ ale oposiţiei şi póte, cu mai mare înlesnire de câtŭ orĭ cine, sĕ împăciuiéscă spiritele, formândŭ unŭ ministerŭ de transiţiune care sĕ espedieze afacerile curente până la noue alegerĭ şi la designarea partidelorŭ în presenţă.

„*Lupta*“ organulŭ radicalilorŭ oposiţionalĭ atacă cu vehemenţă pe junimiştĭ scriindŭ între altele:

„Unŭ ministerŭ în care e d. Carpŭ nu póte fi unŭ ministerŭ de pace şi neutru. D. Carpu este unŭ politicŭ militantŭ, care şĭ-a arătatŭ duşmănia atâtŭ faţă cu guvernulŭ lui I. Brătianu, câtŭ şi mai cu sémă faţă cu oposiţia din ţéră.

„Venirea lui la ministerŭ este o sfidare dată oposiţiei, este gagiulŭ că acestŭ domnŭ va face totŭ posibilulŭ ca se-şĭ realiseze politica sa personală, ca sĕ-şĭ urmărescă scopurĭ ce suntŭ diametralŭ opuse cu ale tuturorŭ celorlalte nuanţe.

„Prin urmare, însărcinarea d-lui Th. Rosetti, o căptuşélă a d-lui Carp şi Maiorescu, cu formarea cabinetului, este condamnarea tuturorŭ celorlalte partide şi darea de preferinţă unui grupŭ de valeţĭ ai palatului.“

SCIRILE DILEI.

Ni se trimite spre publicare următórea rectificare:

„Poşta Română“ aduce în numĕrulŭ sĕu din 10 Martie a. c. biografia D-lui generalŭ Traianŭ Doda.

„Deóre-ce în acéstă pretinsă biografiă s'au strecuratŭ mai multe neadevĕrurĭ şi nu se face nicĭ cea mai scurtă amintire de strălucitele şi numĕrósele sale fapte militare, ne vedemŭ necesitaţĭ a Vĕ aduce la cunoscinţă, că vomŭ da noi la timpulŭ sĕu o biografiă adevĕrată, basată pe date autentice, a acestui valorosŭ bărbatŭ, ca Onoratulŭ publicŭ românŭ sĕ fiă în stare a-lŭ apreţia după cum i-se cuvine.“

* * *

D-lŭ Dr. Emilŭ Fekete-Negruţiu e numitŭ medicŭ asistentŭ în reservă la regimentulŭ 51 de infanteria.

* * *

Cetimŭ în „Monitorulŭ oficialŭ“ din Bucurescĭ:

„Academia Română aduce viile sale mulţămirĭ d-nei Bălaşa St. Blebea, din Braşovŭ, care a binevoitŭ a dărui pentru biblioteca sa următórele manuscrise: 1. Istoria ţĕrei românescĭ, manuscrisŭ în 4°, din care lipsescŭ dela începutŭ 13 cóle. 2. Adunarea istoriilorŭ dela începutulŭ lumei până la împĕrăţia lui Constantinŭ Paleologulŭ, împĕratulŭ celŭ de pe urmă alŭ Grecilorŭ, scósă de pe greciă pe limba română de Grigore dasc. Buz. Scrise de Ioniţă sin Şeitan ot satu Turcheşŭ la anulŭ 1810. 3. Colecţiă de semne traduse de pe limba elinéscă şi scrise de George Gligore Mincu la 1852 în Braşovŭ.“

* * *

Foile unguréscĭ aducŭ scirea, că ministrulu de honvedĭ a ordonatŭ sĕ se aprovisioneze fie-care companiă de honvedĭ cu câte 40 de părechĭ de opincĭ, pentru honvedii carĭ nu potŭ sĕ se deprindă bine cu boconcii (ghetele.)

* * *

„Kolozsvár“ dela 3 Aprilie scrie:

„Consilierulŭ ministeriului de finanţe Nicolau Fejér a fostŭ la *Deva* în causa *colonisărei Ciangăilorŭ.* Planulŭ ar fi, ca între 90—100 de familii de ciangăi sĕ se împartă 1000 de jugere pămĕntŭ arătorŭ, aflătóre în hotarulŭ Devei, ca proprietate a erariului, ér locurile pentru case ar avea de gândŭ erariulŭ sĕ le cumpere în nemijlocită apropiere de oraşŭ, lângă drumulŭ ce duce spre Hunedóra. De astă-dată însĕ nu s'a alesŭ nimicŭ din térgulŭ acesta, de órece proprietarii locurilorŭ de case au cerutŭ nisce preţurĭ atâtŭ de marĭ, încâtŭ erariulŭ crede că ei nu vreu sĕ le vĕndă. Afacerea colonisărei însĕ prin acésta încă nu s'a datŭ uitării, mai vĕrtosŭ pentru-că se potŭ afla la Deva din destulŭ şi alte locurĭ potrivite pentru colonisare, şi fără de asta dóră nu voiescŭ d-nii dela Deva sĕ pună în jocŭ şi acéstă plăcută ocasiune pentru mărirea oraşului lorŭ, precum au pusŭ în jocŭ ridicarea fabricilorŭ dela Simeria şi Huedinŭ.“

Orĭ câtŭ s'ar sbuciuma „patrioţii,“ prafŭ şi ţerînă nu se va alege de aceste uneltirĭ de maghiarisare.

* * *

Cetimŭ în „Opiniunea“ din Craiova numĕrulŭ de Lunĭ 21 Martie:

„In Transilvania, localitatea Blaşŭ, a apărutŭ încă din Ianuariu: **Musa Română** o frumósă şi instructivă revistă, sub redacţia d-lui *Mureşianu.*

„Bucăţile de musică ce publică suntŭ atâtŭ de bine alese încâtŭ formeză podóba artei musicale. Literatură încă nu lipsesce.

„Acéstă revistă este multŭ de recomandatŭ, căcĭ într'ênsa orĭ-ce Românŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(3)

NUNTA IN ŞCHEIU.

Până pe la 1830.

In tóte Duminecile de după logodnă până la nuntă, ginerele mergea la mirésă cu plocone: câte unŭ colacŭ, bombonţe din boltă, jimble, câte vr'o douĕ mere, câte vr'o douĕ pere. Miresa eră îlŭ cinstea: făcea vr'o douĕ uscăţele, vr'o douĕ periniţe, scovărdĭ, clătite orĭ plăcinte.

După logodnă veniau „strigările în biserică“, de trei orĭ în trei sĕrbatorĭ una după alta. După sfîrşitu slujbei popa eşia în uşa din drépta a altarului şi spunea că „cutare feciorŭ vre sĕ se căsĕtorescă cu cutare fată“: „decă cineva are vr'o pricină sĕ se arate“, adecă vrea sĕ se arate decă ginerele era încurcatŭ cu altă fată.

Când era aprópe sĕ facă nunta, se da destrea. Ginerele mergea cu neamuri de-ale lui: surorĭ, cumnate, fraţĭ, la sócra mică, care le făcea masă, le făcea cinste şi chiema şi pe vOtre atuncĭ la cinste. Ginerele, decă vrea, lua din destre şi cinstea miresii câtŭ avea plăcere: unŭ zlotŭ, doi, trei; zestre se da câte 100, 150, 200 de nemţĕşcĭ.

Pentru nuntă ginerele îşĭ punea chiămătorĭ, decă era din neamuri orĭ din prietenĭ. Decă miresa avea vr'unŭ neamŭ, îi spunea sé-lŭ pună şi pe acela din parte-i şi atuncĭ ginerele nu punea decâtŭ unulŭ.

Chiămătorii şi ginerele, călărĭ (la cai plătia ginerele), mergeau câte odată toţĭ trei împreună, orĭ se rĕnduiau de mergea câte unu; de obiceiu însĕ ginerele mergea împreună cu unŭ chiămătorŭ.

Pe atuncĭ se chiema la nuntă de Vinerĭ, înainte de Duminecа nunţii, începĕndŭ de pe la douĕ după amedŭ şi până séra: da cu plésna în portă, în straşina porţii, în stoborŭ (ulucĭ), orĭ în ce era, de eşia cineva din casă: omŭ, muere, feciorŭ, orĭ fată, îi da sĕ'nchine din plosca ce o ducea fiăcare chiămătorŭ cu elŭ, îmbia sĕ'nchine mai bine, şi după ce mai închina dicea chemătorul: „Se cunună cutare cu cutare; s'au rugatŭ socrii marĭ şi micĭ şi jupânu nuuu şi cu tinerii de'mpreună, sĕ faceţĭ dragoste sĕ poftiţĭ şi D-vóstrĕ“. — De era numai vr'unŭ băiatŭ acasă, îi spuneau lui: „spune-i drăguţŭ, că suntŭ poftiţĭ la nuntă“. — Fetele şi băieţii nu primiau sĕ bea din ploscă. — De nu era nimenĭ acasă, lăsau vorbă la vecinĭ.

Vinerĭ séra şi tótă noptea despre Sâmbătă, socra mică şi ajutătórele aveau de lucru cu frămĕntatu pânei şi alŭ colacilorŭ pe carĭ îi coceau pentru nuntă.

Sâmbătă séra ginerele mergea la mirésă cu punga cu lăutarĭ; aşa se dicea că „duce punga“. Elŭ ducea miresii gimbirŭ[1]) şi oglindă, eră socrilorŭ cisme. Gimbiru şi oglinda le ducea chiar ginerele: alea erau ale lui; eră cismele le duceau chiămătorii, fite-şĭ-care câte o părechiă. Se puneau cu ele la masă, şi după ce se puneau la masă, când venia miresa de-i da florĭ ginerelui şi maramă pe tavă, atuncĭ ginerele îi da ploconu ce ducea. Decă ginerele n'avea socri, aducea numai miresii cisme. — Dup'aceea punea la masă; aducea bucate şi bĕutură: fiertură[2]) de orezŭ orĭ de fidea, orĭ sarmale; vinŭ orĭ rachiu. Apoi se sculau dela masă, strîngeau mesele şi începeau jocu, care ţinea până pe la 12, 1 şi 2 nóptea, şi la jocŭ se adunau şi fete din vecinĭ, carĭ eraa mai de aprópe, orĭ din neamurĭ.

Duminecă diminéţa eră chemau la nuntă, dér ginerele nu mai mergea, mergeau numai chiămătorii.

Lăutarii Duminecă diminéţa pe la césurile nouĕ veniau întâiu la ginere de îlŭ zoriau, aşa se dicea că „îlŭ zoreşte“: cântau marşurĭ sĕu şi de jocŭ, dér nu prea aveau vreme de jucatŭ, că aveau lucru: muierile cu gătitu bucatelorŭ, cu tăiatu cărnii pentru friptură şi cu făcutu a totŭ ce trebuia, ér ginerele cu căratu meselorŭ şi scaunelorŭ, cu adusu vinului [singurŭ îşĭ aducea butoiu], a farfuriilorŭ şi altele.

Dela ginere lăutarii mergeau la mirésă. Acolo începea jocu de după „eşitu din biserică“. De jucatŭ jucau în curte,

[1]) Gimbirulu e cârpa cam măricică, cu care se légă femeile la capu: câmpulŭ e negru-venătŭ, cu puişorĭ roşii cu câte o cojă în formă de secere de colóre galbenă: marginele suntu cu florĭ mai marĭ, roşii brăsdate de galbenŭ. Ilu portă femeile din Braşovŭ şi din satele dimprejurŭ: Secele, Branu, etc. până şi cele din Vlădenĭ. Când pune miresii gimbirulŭ în capŭ se dice că „o'nvĕleşte“. Compară espresiunile: „'ţĭ-ai vedutŭ gimbiru în capŭ“, „te-ai vĕdutu învĕlită“ şi altele.

[2]) Supa, sĕu după nemţeşce, „zupa“ nu fierbe de locŭ la vetrele Românilorŭ din Şcheiu; ei o numescŭ fiertură: decă fiertura e „îngroşată“ cu făină şi cu oţetŭ, se chiamă „zamă acră“: zamă acră e şi fiertura de mielŭ cu borşŭ şi cu tarhonŭ.

pôte găsi atâtŭ opere musicale clasice, religiôse. de salonŭ. câtŭ și fermecătôrele cântece naționale, culese și arangiate cu multă măiestriă de mulțĭ compositorĭ.

„Revista ese odată pe lună și se tipăresce cu multă îngrijire pe hârtiă velină.“

Din Bucovina.

Cetimŭ în „Revista Politică“ dela 1 Aprilie:

„*Veniturile și spesele fondului religionarŭ ort.-or. din Bucovina* suntŭ specificate pentru anulŭ 1888 câte cu 706,900 fl. Pentru trebuințele cultului s'au fixatŭ 413,800 fl., pentru învĕțămêntŭ 123.300 fl., pentru spese generale 51.250 fl., pentru pensiunĭ 59.300 fl., la capitalulŭ neatacabilŭ s'au adausŭ 58.250 fl. Er veniturile fondului suntŭ următôrele: din interesele active 278.000 fl., din domenii și realitățĭ 421.000 fl., din banii școlii 4411 fl., de pe vêndarea de cărțĭ 300 fl. și 2215 fl. din feluritele veniturĭ.

Consistoriulŭ metropolitanŭ și școla reală gr.-or. din Cernăuțĭ. După câtŭ suntemŭ informațĭ. consistoriulŭ metropolitanŭ din Cernăuțĭ a cerutŭ dela consiliulŭ școlarŭ alŭ țĕrii depărtarea directorului catolicŭ și a învĕțătorilorŭ catolicĭ dela acestŭ institutŭ întreținutŭ pe spesele fondului gr.-or. alŭ Bucovinei, și înlocuirea lorŭ cu profesorĭ de legea gr.-or. Acestŭ pasŭ alŭ consistoriului metropolitanŭ se basĕză pe uriculŭ de fundațiune alŭ acestei școlĭ, care stipulĕză, că profesorii străinĭ numai până atuncia potŭ funcționa la acestŭ institutŭ, până ce se va afla numerulu suficientŭ de profesorĭ de legea gr.-or.

Trecere la uniă. Cea mai mare parte din Comuna gr. or. Rarancea a trecutŭ dilele din urmă la legea gr. catolică. Causele de o camdată nu ni suntŭ cunoscute, căcĭ nu avemŭ informațiunĭ autentice care ne-arŭ pute lămuri asupra înprejurărilorŭ carĭ au înduplicatŭ pe acêstă comună se părăsĕscă legea părinților lorŭ și sĕ trĕcă la catolicismŭ. Suntemŭ însĕ încredințațĭ că propaganda iesuitică înaugurată nu de multŭ în Bucovina, a începutŭ a da fructele sale. — Suntemŭ informațĭ, că în comuna curatŭ românêscă Bosancea s'a ivitŭ în timpulŭ din urmă o fierbere neobicĭnuită. Sătenii voescŭ și ei sĕ trĕcă la religia gr. catolică. Causa, după cum ni-se spune, este nemulțămirea adêncă a sătenilorŭ cu parochulŭ localŭ. Caveant consules!“

Literatură.

Preotulŭ Românŭ, diarŭ bisericescŭ, scolasticŭ și literarŭ. Anulŭ XIV. Proprietarŭ. Redactorŭ și editorŭ N i c o l a u F. N e g r u ț i u. Diarulŭ apare în Gherla odată pe lună în mărime de câte 2½ — 3½ côle și costă 4 fl. pe anŭ. — Nr. 4 de pe Aprilie conține: Epistola pastorală a P. S. S. Paulŭ Iosifŭ Palma, archiepiscopulŭ latinŭ de Bucurescĭ, cătră clerulŭ și poporulŭ diecesei sale, cu ocasiunea paresemilorŭ. — Dumnedeêsca liturgiă a S-lui Ioanŭ Chrisostomŭ (studiu ritualŭ). — Predică pe Dumineca a patra a postului mare, Predică pe Dumineca a cincea a postului mare și predică pe Dumineca a șesa a postului mare, lucrate tôte trei de protopopulŭ Basiliu Rațiu. — Din istoria despărțirei bisericei orientale de cea apusană (urmare). — Avuția — Luxulŭ. — O Serbare la Ființa supremă. — Biserica S. Petru în Roma (ilustrațiune). — Varietățĭ.

Revista lunară a societății sciențifică-literară **„Tinerimea română.“** ce apare în Bucurescĭ, are în Nr. 2 de pe Februarie următorulŭ sumarŭ: Evoluțiunea umanității și procesiunea equinoxelorŭ, de Dem. din B. — Ortografia română, de T. Raica. — Scôla română de peste Carpațĭ (Estrasŭ din conferința publică ținută în societatea „Tinerimea română„ la 30 Ianuarie a. c.), de Aureliu A. Suciu. — Electricitatea corpului umanŭ, de N. Dumitrescu. — Nesocotitŭ, Fericirea? (poesii), de N. G. Rădulescu-Nigerŭ. — Modificările aduse de apă în côja pămêntului, de P. I. S. — Etatea stelelorŭ. de C. I. Manolescu. — Iorgu Văreanu (novelă), de Rădulescu-Nigerŭ. — Din societate, de I. Rîureanu. — Abonamentele suntŭ a se trimite la adresa d-lui Aureliu A. Suciu în Bucurescĭ (str. Stirbei-Vodă 37).

Intêmplărĭ diferite.

Sinucideri. In diua de Pascĭ st. n. s'a împușcatŭ cu revolverulŭ sĕu de serviciu unŭ căpraru dela regimentulŭ 12 de artileriă din Sibiiu, ér unŭ husarŭ dela regimentulŭ 3 de husarĭ totŭ din Sibiiu s'a spêndaratŭ. — Proprietarulu br. Seraphinŭ Orczy, nepotu alŭ ministrului ungurescŭ br. Bela Orczy, s'a împușcatŭ cu unŭ pistolŭ în T. Eörs. — Contele Karolyi Victorŭ s'a împușcatŭ în prima di de Pascĭ, în castelulŭ sĕu din comuna Ciurgo, în Ungaria. Causa sinuciderei nu se scie positivŭ, se crede însĕ că ar fi fostŭ între altele și lipsa de sănĕtate.

Focŭ. Joia trecută a arsŭ în pădurea Avrigului numită Fața-Jibrii. Paguba e destulŭ de însemnată. — In centrulŭ orașului Șirețiu au arsŭ în 17/29 Martie 40 de edificii, 60 de familii sunt fără adăpostŭ. — In comuna Hethars din Ungaria unŭ incendiu vehementŭ a prefăcutŭ în cenușă, la 29 Martie, 120 de case împreună cu tôte edificiile de pe lângă ele; 700 de ômenĭ au rĕmasŭ pe stradă. Scôla. biserica, precum și viêța a 2 ômenĭ au cădutŭ victimă flacărilorŭ. — In Cristianŭ, comit. Sibiiului, au arsŭ 8 edificii împreună cu mai multe vite. Edificiile au fostŭ tôte asigurate.

Nebunŭ. Rabinulŭ Szterenyi, marele reformatorŭ evreu, avêndŭ unŭ procesŭ în Pesta. începù sĕ predice pe stradă, se suì pe o tarabă a unui brutarŭ și începù sĕ cheme pe credincioșĭ împrejurulŭ sĕu. Polițiștii l'au dusŭ la poliția unde s'a constatatŭ că e nebunŭ.

Academia Română

sesiunea generală din anulŭ 1888

Programa lucrărilorŭ:

1. Raportulŭ Secretarului generalŭ despre activitatea Academiei în decursulŭ anului încetatŭ 1887—88.

2. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilorŭ făcute în decursulŭ anului încetatŭ 1887—88.

3. Alegerea Comisiunii financiare pentru cercetarea compturilorŭ din anulŭ încetatŭ 1887—88 și pentru combinarea budgetului pe anulŭ 1888—89.

4. Decisiune privitôre la primirea legatului *Ioanŭ Fetu.*

5. Raportulŭ comisiunii însărcinate cu facerea esplorărilorŭ dela Cucutenĭ.

6. Raportulŭ Comisiunii permanente a Bibliotecei.

7. Darea de sêmă a d-lui *B. P. Hașdĕu* despre lucrarea *Marelui Etimologicŭ alŭ Românici.*

8. Raportulŭ Comisiunii însărcinate cu cercetarea publicațiunilorŭ presentate la concursulŭ premiului *Năsturelŭ-Herescu* de 4000 lei și a premiului *Lazărŭ* de 5000 lei pe 1888.

9. Raportulŭ Comisiunii însărcinate cu cercetarea manuscrisului presentatŭ la concursulŭ *Premiulŭ Heliade-Rădulescu* pe 1888: *Nunta la Romanĭ. Studiu etnograficŭ comparativŭ.*

10. Raportulŭ Comisiunii financiare asupra compturilorŭ pe anulŭ 1887—88.

11. Raportulŭ Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilorŭ făcute în decursulŭ anului încetatŭ 1887—88.

12. Regulamentarea premielorŭ ce suntŭ a se da din fondulŭ *Dumitru Hagi Vasile.*

13. Determinarea subiectului ce este a se pune la concursulŭ premiului *Lazărŭ* de 5000 lei, pentru anulŭ 1891.

14. Determinarea subiectului ce este a se pune la concursulŭ premiului *Heliade-Rădulescu* de 5000 lei, pentru anulŭ 1892.

15. Alegerea a doi membri ai Academiei în Secțiunea literară în loculu reposațilorŭ G. M. Fontaninu și T. Cipariu.

16. Alegerĭ de membri onorarĭ și corespondențĭ.

17. Cestiunea ortografiei. Continuarea discuțiunii asupra lui *U* mutŭ finalŭ.

18. Alegerea Comisiunii de 9 membri pentru cercetarea publicațiunilorŭ ce se vorŭ presenta la concursulŭ *Marelui Premiu Năsturelŭ-Herescu* de 12,000 lei și a premiului *Heliade-Rădulescu* de 5000 lei, pentru anulŭ 1889.

19. Alegerea comisiunii pentru cercetarea lucrărilorŭ ce se vorŭ presenta la concursulŭ premiului *Lazărŭ* pe 1889: *Studiulŭ vinurilorŭ din România.*

20. Formarea budgetului pe anulŭ 1888—89.

21. Alegerea Președinților și Vice-Președinților Secțiunilorŭ. (Art. 14 Stat.)

22. Alegerea Delegațiunii pentru anulŭ 1887—88.

23. Raportulŭ Secretarului generalŭ asupra lucrărilorŭ sesiunii generale.

Sciri polițienesci.

Mercurĭ după amedĭ se duse dilerulŭ din locŭ Ionŭ Mailatŭ în locuința măcelarului Dumitru Roncia, în care se afla numai fata acestuia de 12 anĭ, furà o cantitate mai mare de slănină și suncă și o vêndù încă în aceeașĭ di boltașului Friedrich Friedmann din Blumĕna. Făptuitorulŭ a dispărutŭ după comiterea furtului, dér se crede că încă adĭ va fi prinsŭ.

Spre sciință.

Reuniunea română de gimnastică și de cântărĭ din Brașovŭ ișĭ va ține a 2-a ședință a adunării sale generalĭ *Duminecă în 27 Martie* st. v. în localulŭ de cântărĭ alŭ Reuniunei din ulița Scheilorŭ **la 10 ore înainte de amedŭ.**

Comitetulŭ.

Convocare.

„Reuniunea fondului pentru înființarea unei scôle rom. de fetițe în Clușiu“ va ține adunarea sa generală anuală în 19 l. c. st. n. la 4 ôre după prândŭ în localulŭ casinei române din locŭ, la care prin acêsta se invită cu tôtă onôrea on. domnĭ membri fundatorĭ și ordinarĭ. cum și alțĭ amicĭ ai causei.

Din ședința comitetului „Reuniunei fondului p. înființarea unei scôle rom. de fetițe în Clușiu“ ținută în 2 Aprilie n. 1888.

Alexandru Bohățielŭ, președinte. **Dr. Gr. Silași,** actuariu.

ULTIME SCIRĬ.

Ni-se scrie din Bucurescĭ cu data 23 Martie:

„Astădĭ noulŭ ministerŭ s'a presentatŭ camerei și după aceea s'au amânatŭ ședințele ei până Lunĭ“.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Parisŭ. 5 Aprilie. Președinte alŭ camerei a fostŭ alesŭ Meline. Camera și senatulŭ au fostŭ amânate până la 19 Aprilie.

Bucurescĭ. 5 Aprilie. Ministru-președinte Rosetti a cetitŭ în cameră și în senatŭ declarațiunea ministerială, care dice că Ministeriulŭ scie, cumcă fără încrederea parlamentului nu pôte guverna.

Maioritatea a hotărîtŭ într'o adunare estraparlamentară sĕ voteze bugetulŭ, ér fața cu cabinetulŭ sĕ observe o atitudine expectantă până după alegerĭ. Aceeașĭ hotărîre a luat'o și minoritatea.

Președintele camerei Chițu a demisionatŭ și 'și-a depusŭ și mandatulŭ de deputatŭ.

DIVERSE.

Influința sării asupra ridichilorŭ. Scimŭ, că ridichile fôrte iute se lemnoșiază. decă nu au umedĕlă, mai alesŭ în solŭ nisiposŭ. Acêsta se pôte încungiura, decă vomŭ sĕmĕna ridichele cu sare, fiindcă sarea ține umedĕlă, în care ridichile devinŭ gustuôse și fragede.

O ploiă de furnicĭ. Locuitorii din orașulŭ Nancy [Francia] au fostŭ martorĭ în luna Iuliu anulŭ trecutŭ. la ôrele 5 sera, la unŭ fenomenŭ fôrte curiosŭ. O adevĕrată plôiă de furnicĭ a cădutŭ peste totŭ orașulŭ. Din aceste insecte unele aveau aripĭ ér altele nu. Ele cădeau pe trecĕtorĭ, în strade și pe piețele publice. Plôia acêsta de furnicĭ ținù în timpŭ de o oră. Ea se atribue unui nou genŭ de vêrtejurĭ marĭ aeriane, carĭ au urmatŭ unei marĭ furtunĭ din nôptea trecută. Insectele ar fi fostŭ duse de aceștĭ marĭ cureoțĭ atmosfericĭ, veniți dintr'unŭ punctŭ nedeterminatŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 5 Aprilie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vênd.	8.50
Argintŭ românescŭ	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'orĭ	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.94
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	102.—	„	103.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 4 Aprilie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.80
Renta de hârtiă 5%	84.55
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	95.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	124.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	109.25
Bonurĭ rurale ungare	104.
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișu	104.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.80
Bonurĭ rurale Transilvane	103 85
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	78.15
Renta de argintŭ austriacŭ	80.35
Renta de aurŭ austriacă	110.40
Losurĭ din 1860	132.10
Acțiunile băncei austro-ungare	859.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur.	272.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	272.40
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	—.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	123.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.40
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.02
Mărcĭ 100 împ. germane	62.17½
Londra 10 Livres sterlinge	126.55½

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

---

se dicea că „jocă în curte la miresă“, și jucau în curte chiar și când vremea era urîtă, de-arŭ fi jucatŭ măcarŭ unŭ jocŭ două, cu corturile (umbrelele). — Când ploua la jucatu în curte, se dicea că miresa a mâncatŭ din ôlă. — La jocŭ eșiau și fete: decă avea miresa soră fată mare, o scotea și pe aceea: apoi veniau din vecine și rude: neveste și bărbațĭ. Ginerele lipsia, dér erau alțĭ feciorĭ și chiemătorii Aceștia chiămau ce chiămau, dau pe la miresă. se dau josŭ de pe cai, jucau unŭ jocŭ două, și ĕră se duceau de mai chiămau, până ce isprăviau; de isprăviau mai iute, jucau mai multŭ. — In curte nu se juca decâtŭ hora și brêza.

Ginerele trebuia sĕ-șĭ isprăvĕscă tôte ale lui până pe la 11 de diminêță. După aceea se gătia și cam cătră cêsurile 12 mergea cu trei patru ômenĭ, uneorĭ și muierĭ, mergeau la nunu, unde mai găsiau ômenĭ și muierĭ: chipŭ muierĭ totdêuna trebuia sĕ fiă ca sĕ mêrgă cu nuna. Cu toții apoi mergeau la miresă. Chiar decă se'ntêmpla sĕ jôce, când se audia că „vinŭ“. se spărgea jocu, miresa cu parte din muierĭ intrau în casă; ĕră lăutarii eșindŭ la pôrtă, diceau marșulu nunului. Intrau cu toții în curte; nuna cu muierile. care veniră cu ea, intrau în casă; nunu cu ginerele și cu ômenii stau în curte. Nuna ducea miresii o bucată de licofŭ (turtă dulce); miresa îlŭ lua, îlŭ băga în sînŭ și a doua di îlŭ mânca cu ginerele. Miresa săruta mâna nunii, când acêsta îi punea procovu în capŭ. Procovu îlŭ cumpĕra nașa adecă nuna, de se'nvoia sĕ-lŭ cumpere, orĭ de nu, căpĕta dela cine avea câte o materiă necusută, și atuncĭ trebuia sĕ-lŭ dea îndĕrĕtŭ. Când îlŭ cumpăra nașa, procovu rĕmânea miresii, care îșĭ făcea din elŭ sucnă, de era mai mare; de era stofa mai mică, îșĭ făcea șurțŭ. Materia, cum era, se lua dela unŭ capĕtŭ, și se îndoia în lungŭ și se cosea pe muche așa că procovu avea forma unei glugĭ și când îlŭ punea în capŭ, partea lungă venia pe spate. Miresa cu procovu în capŭ mergea la biserică; ea nu vedea decâtŭ josŭ, nu vedea pe unde merge, ci o scotea și o ducea nașa de mână. Când mergeau la biserică mergeau mai întâiu omenii: nunu cu ginerele de'mpreună, apoi ômenii; după dênșii nevestele: nuna și miresa de'mpreună, apoi nevestele după ele.

(Va urma.)

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“

Sz. 2015—1888
alisp.

Hirdetmény.

A vizjogi törvény 1885 évi XXIII t. cz. 191 §-a értelmében felhivom Fogaras vármegye területén létező azon vizimüvek vizhasználati jogositványok tulajdonosaik kik a jogositványukra vonatkozó engedélyt, s illetve a 20 évi háborithatlan gyakorlat igazolását a m. évi 10424 sz. a. kibocsátott hirdetmény folytán f. évi Márczius 31-éig nálam be nem jelentették, hogy 6 honap alatt vagy is 1888 évi September 30-áig [bezárólag] az engedélyért folyamodjanak, különben jogositványuk elényészettnek tekintetik, s vizimüveik felett a hatóság intézkedik.

Megjegyeztetik, hogy az engedély elnyevése czéljából benyujtandó beadványok és egyébb iratok a vizjogi törvény 191 §-ának második bekezdése értelmében béljeg és illeték mentesek.

A folyamodási kötelezettség minden hatósági engedélyre száruló vizimunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesitési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vizvezetékekre, nyilvános és magán csatornákra, védgátokra és zsilipekre egyaránt érvényes.

Fogaras, 1888 évi április hó 1-én.

Fogaras vármegye alispánja
Gramoiu Dániel, alispán.

Nr. 1885 ex 1888. 3—2

PUBLICAŢIUNE.

Joi în 26 Aprilie a. c. se va ţinea spre scopulŭ vêndărei casei din Uliţa Căldărarilorŭ Nr. 523 [fostulŭ spitalŭ militarŭ] atâtŭ o pertractare de oferte în scrisŭ, câtŭ şi licitaţiune verbală.

Se învită decĭ toţĭ doritorii de cumpĕrare, ca până în 25 Aprilie a. c. înainte de prândŭ 12 óre sĕ 'şĭ aştérnă la d-lŭ primarŭ Franciscŭ de Brennerberg ofertele sigilate, provêdute cu unŭ timbru de 50 cr. şi ca vadiu 10% din suma de cumpĕrare oferită, conţinêndŭ ofertulŭ totdeodată şi dechiaraţiunea, că oferentului ii suntŭ cunoscute condiţiunile contractuale şi de ofertŭ şi că se supune lorŭ necondiţionatŭ. Suma, ce se oferă, are sĕ se amintéscă în ofertŭ în cifre şi litere.

Licitaţiunea verbală se va ţinea în aceeaşĭ di la 3 óre după prândŭ la oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ.

Nu se primescŭ ofertele aşternute după timpulŭ ficsatŭ.

Condiţiunile contractuale şi de oferte se potŭ examina de fiecine la oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ în decursulŭ órelorŭ oficióse până în diua de licitaţiune, putêndu-se totdeodată vedea până atuncĭ şi realitatea ce are sĕ se vêndă, totuşĭ însă pe lângă intervenţiunea oficiolatului economicŭ.

Preţulŭ de strigare pentru casa, ce are sĕ se vêndă, este 20,000 fl.

Braşovŭ, 27 Martie 1888.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută dimineţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Reşnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgi]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre dimineţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Reşnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.